

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายถึงการสนับสนุนส่งเสริมความหวังที่พยาบาลวิชาชีพใช้กับผู้ที่เป็โรคจิตเภท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท แผนกหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลจิตเวช สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 169 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพวกหรือแบ่งชั้น (stratified random sampling) แล้วจับฉลากแบบไม่แทนที่ กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง คือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาดั้งแต่ระดับปริญญาตรี หรือได้รับประกาศนียบัตรหลักสูตรเทียบเท่าปริญญาตรี ทำหน้าที่ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท แผนกหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลจิตเวช สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระหว่างลาศึกษาต่อ หรือไปช่วยราชการที่อื่น และยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามกิจกรรมการพยาบาลที่พยาบาลวิชาชีพใช้ในผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้นำแบบสอบถามนี้ไปหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ค่าความตรงตามเนื้อหา.80 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าความเชื่อมั่นได้.80 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ในช่วงระยะเวลาที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า วิธีการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติมากที่สุด คือ การจัดการกับการเจ็บป่วย รองลงมา คือ การสร้างสัมพันธภาพ โดยพยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติในทุกกิจกรรมการพยาบาลมากกว่าร้อยละ 75 ยกเว้น 5 กิจกรรมการพยาบาลที่พยาบาลวิชาชีพกระทำไม่ถึงร้อยละ 75 ได้แก่ 1) การกระตุ้นให้ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 2) การช่วยเหลือผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้หรือช่วยเหลือตัวเองได้น้อยในการทำความสะดวกร่างกาย และกระตุ้นให้ผู้ช่วยเหลือตัวเองได้พยายามช่วยเหลือตัวเองในการทำความสะดวกร่างกายให้มากที่สุด 3) การกล่าวถึง

เฉพาะประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จในอดีตของผู้ที่เป็นโรคจิตเภทในการสนทนาเพื่อการบำบัด 4) การให้สุขภาพจิตศึกษารายบุคคลแก่ผู้ที่เป็นโรคจิตเภทควรพิจารณาให้ทุกโอกาสตามความเหมาะสม และ 5) การให้สุขภาพจิตศึกษาแบบมวลชนภายในโรงพยาบาลในเรื่องเกี่ยวกับโรคจิตเภท โดยการใช้เสียงตามสายเป็นสื่อกลางร่วมกับการกระจายข่าวสารอื่น ๆ

ผลการวิจัยครั้งนี้ เสนอแนะให้พยาบาลวิชาชีพได้ตระหนักในบทบาทการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวิธีการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและชุมชน และวิธีการช่วยให้ประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลเพื่อสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภท
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาพยาบาลในเรื่องการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภท

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

ด้านปฏิบัติการพยาบาล ควรกระตุ้นให้พยาบาลวิชาชีพตระหนักในบทบาทการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภทมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและชุมชน และการช่วยให้ประสบความสำเร็จ

ด้านการศึกษา ควรมีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาลในเรื่องการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภท เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภท

ด้านการวิจัย ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภท และควรศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมความหวังที่พยาบาลวิชาชีพใช้กับผู้ป่วยจิตเภทในชุมชนด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมบทบาทพยาบาลวิชาชีพในด้านการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็นโรคจิตเภทต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ

1. ควรมีการศึกษากการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็โรคจิตเภทในชุมชน
2. ควรมีการศึกษากการสนับสนุนส่งเสริมความหวังในผู้ที่เป็โรคทางจิตเวชอื่น ๆ

เช่น ผู้ป่วยจิตเวชจากการติดสารเสพติด เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved